

Voor de vorm van het huis – strakke buitenkant, warme binnenkant – werd architect Henri Comri zichtbaar geïnspireerd door Le Corbusier. De witgekalkte muren zijn karakteristiek voor de traditionele huizen in de omgeving van de Kaapse wijnlanden

Stellenbosch

Van buiten is het huis van Dane en Chris in Johannestal een modern bouwwerk, van binnen een warme boerderij vol eigenzinnige spullen. 'Wij vinden geen voorwerpen, de voorwerpen vinden ons.'

fotografie GREG COX/ BUREAUX.CO.ZA productie RETHA ERICHSEN/ BUREAUX.CO.ZA
vertaling en bewerking CAROLINE BUIJS

Het kwam niet echt als een verrassing dat de Zuid-Afrikaanse architect Henri Comrie een prijs ontving voor zijn ontwerp van dit huis in Johannesdal. Het laat zien dat Comrie enorm houdt van kleinschalige projecten, en dat is dan misschien juist weer wél een verrassing. Vooral als je bedenkt dat Comrie ook een voetbalstadion in Kaapstad ontwierp – wat toch het tegendeel van kleinschalig is. Grote met kalk behandelde witte muren, uitgestrekte ruimtes, industriële materialen, ruwe betonnen plafonds, onbehandeld hout: het is allemaal behoorlijk modernistisch. En toch valt het huis niet uit de toon bij het 2,4 hectare grote land er omheen. Een moderne buitenkant met een boerderijachtige binnenkant: dat is wat de eigenaren Dane Erwee en Chris Willemse voor ogen stond. In het dagelijks leven runnen ze een bloemenzaak en evenementenbureau, en dit huis is een

beetje als een speeltuin voor ze. Hun enige, best opmerkelijke *design rule* is dat er nergens vaste kasten mogen zijn. Authentiek en ongedwongen, zo omschrijven ze zelf hun smaak. Je kunt ook zeggen dat elke ruimte vooral is vormgegeven, in plaats van ingericht. Alle meubels, schilderijen en spullen vertellen een verhaal, of zoals Dane zegt: ‘Ik hou van spullen waar het vuil bij wijze van spreken nog op zit, dus vooral geen dingen die je kant en klaar in een winkelcentrum kunt vinden.’

Aan regels hebben Dane en Chris in ieder geval lak – symmetrie is bijvoorbeeld iets wat ze bewust lijken tegen te werken. Maar het is ook weer niet zo dat het een rommeltje is. Alle spullen zijn met elkaar verbonden, zeggen Dane en Chris: ‘Wij vinden geen voorwerpen, de voorwerpen vinden ons.’ Dat zijn dan erfstukken, geschenken, rommelmarktvondsten. De blauwwitte borden aan de muur in de woonkamer komen bijvoorbeeld uit Danes ouderlijk huis. Waar ze al met al het meest te vinden zijn, is buiten, in het hart van de Kaapse Wijnlanden. Dan werken ze in hun moestuin en besteden ze veel tijd aan hun tuin. ‘Allebei zijn we opgegroeid op een boerderij. We houden daardoor nog steeds van eenvoudige, eerlijke dingen. Het leven buiten, dat is waar wij onze *roots* hebben.’

‘Alles gebeurt hier,’ zegt Dane over de eetkamer en keuken. De mahoniehouten garderobekast is nu een servieskast, en voldoet helemaal aan de *design rule* ‘geen vaste kasten in huis’

De bijkeuken wordt nog al eens gebruikt als bloemenstudio, en vanuit hier loop je zo de groentetuin in. Daar is een pergola gemaakt, en een zitgedeelte

Boven Een van de vazen die Dane en Chris ook in hun winkel verkopen

Beneden Het atrium, met de piano en een kleurig Turks tapijt

Designregel van de bewoners: nergens mogen vaste kasten zijn

De hal, met kleurrijke voorwerpen en een tafelblad aan de muur dat volgens Dane goed werkt in combinatie met de kubistische ruimte. Het donkere schilderij is van Cora Coetzee

Links De wand in de slaapkamer is van multiplex. Overal in huis liggen kleurige tapijten

